

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. N. Mazur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malîi)

Î N C H E I E R E

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stoianov Sergiu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Stoianov Sergiu și menținută hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 08 octombrie 2020, Stoianov Sergiu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în vara anului 2015, a fost pornită cauza penală împotriva sa în baza art. 287 alin. (1) și art. 201¹ alin. (1) din Codul penal.

A menționat că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 iunie 2018, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Cod contravențional, cu încetarea procesului din motivul expirării termenului de prescripție.

A relatat că în ce privește învinuirea în baza art. 201¹ din Codul penal, a fost achitat din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, cu reabilitarea deplină a acestuia.

Reclamantul a comunicat că procurorul a declarat apel împotriva sentinței menționate, care a fost admis prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, fiind pronunțată o nouă hotărâre.

Decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost contestată cu

recurs, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, recursul ordinar a fost admis, s-a casat decizia Curții de Apel din 27 noiembrie 2018 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, s-a admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 iunie 2018 în partea învinuirii în baza art. 201¹ din Codul penal și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a încetat procesul penal pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) din Cod contravențional și s-a liberat de răspundere contravențională pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, a fost admisă cererea de recurs declarată de procuror și s-a remis dosarul la rejudecare în alt complet de judecată.

Reclamantul a invocat că faptul rejudecării dosarului, presupune că examinarea cauzei s-a tergiversat din vina instanței de judecată.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului reclamantului Stoianov Sergiu la judecarea dosarului penal în termen rezonabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 al CEDO; acordarea unei satisfacții echitabile, din bugetul de stat, în contul reparării prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), acțiunea înaintată de Stoianov Sergiu a fost respinsă.

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Stoianov Sergiu și menținută hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a respinge acțiunea, instanțele au reținut că din raportul prezentat de Ministerul Justiției rezultă că din 37 ședințe de judecată, în prima instanță, 13 ședințe de judecată s-au amânat din cauza inculpatului sau a avocatului acestuia, mai mult cauza aflându-se la rejudecare în instanța de recurs (a doua oară), a parcurs toate căile de atac, fiind de două ori la judecare în instanța de apel. Astfel, examinarea cauzei pe o perioadă îndelungată de timp, este condiționată de: complexitatea acesteia, ținând cont de gravitatea infracțiunii incriminate, de numărul de martori; de faptul că sunt două părți vătămate, comportamentul participanților la proces (neprezentarea în ședință a inculpatului, avocatului inculpatului, părții vătămate); faptul că cauza a parcurs de două ori toate căile de atac.

Instanțele ierarhic inferioare nu au atestat, în speță, o încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale în privința lui Stoianov Sergiu.

La 21 iunie 2021, Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri, a contestat cu recurs decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 aprilie 2021, expedită părților la 15 iunie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci

expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarate de către Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Stoianov Sergiu, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru